Lastig, moeilijk en ingewikkeld? Welnee. Het honderdduizend banenplan helpt mensen met een arbeidsbeperking aan werk. In deze rubriek hun verhalen

RICHELLE MOOIJMAN (21)	horecamedewerker, heeft een Wajong-uitkering vanwege een ontwikkelingsachterstand
MARK DECKERS (28)	eigenaar van Brownies & Downies. Werkte hiervoor onder andere in de gehandicaptenzorg

Het pand van Brownies & Downies werd nog stevig verbouwd toen de sollicitatiebrief van Richelle Mooijman (21) op de deurmat plofte tussen al het stof en gruis. 'Een hele mooie, handgeschreven brief', herinnert horecaondernemer Mark Deckers zich. Mooijman lacht verlegen. Wat er precies in de brief stond? Zelf weet ze het niet meer, maar Deckers wel. 'Ze schreef dat ze de bakkersopleiding had afgerond en opzoek was naar een normale baan.'

Deckers, van huis uit verpleegkundige, heeft voor iedere werknemer een ontwikkelingsplan opgesteld. 'Een ontwikkelpunt kan bijvoorbeeld zijn dat je werkt aan het begroeten van klanten als je dat moeilijk vindt.' De lat bij Mooijman ligt een stuk hoger. 'Ze werkt verschrikkelijk hard, is heel erg ontdekkend', zegt Deckers. 'Natuurlijk gaat het weleens fout. Maar dat hoort erbij en daarom hebben we ook voor iedere twee werknemers met een beperking een medewerker met een pedagogische opleiding in dienst.'

Ondanks de naam van de lunchroom werken er niet alleen mensen met het syndroom van down. Dat is voor de gasten nog weleens verwarrend, zegt Deckers. 'Als het erg druk is en iemand krijgt bijvoorbeeld wit in plaats van bruin brood, merk je dat de tolerantiefactor groter is bij een zichtbare beperking. Onterecht, want de mensen aan wie je niks kunt zien, hebben soms een veel lager niveau. Ik word daar weleens moedeloos van. Daar komt ook mijn drive vandaan om met deze doelgroep te werken.'

Inmiddels werkt Mooijman nu al anderhalf jaar bij Brownies & Downies, met veel succes. Brownies bakken, de keuken 'doen' of – zoals op de foto – groenten snijden... Ze vindt het allemaal even leuk. En de klanten ook, gezien de volle zaak. 'We zijn in Venray met open armen ontvangen', zegt Deckers. 'Alleen de gemeente werkt ons nog weleens tegen. We willen bijvoorbeeld een terras in de zomer, maar de gemeente vindt het gevaarlijk als mensen met een beperking de weg naar de markt oversteken. Onzin, want veel medewerkers komen met de fiets of met de auto hierheen.' ◻

Tekst: Judith Katz | Foto: Rob Overmeer

‘NATUURLIJK GAAT HET WELEENS FOUT’